14 Δεκεμβρίου 2014

Τι θα γινόταν αν η Γη ήταν επίπεδη και μπορούσες να φτάσεις στην άκρη της (Video)

/ Γενικά Θέματα

Όλοι ξέρουμε πλέον ότι η Γη δεν είναι επίπεδη.

Για χιλιάδες χρόνια, οι άνθρωποι είχαν βέβαια την πεποίθηση ότι η Γη είναι

επίπεδη και κέντρο του σύμπαντος. Από τον Ζ’ π.Χ. αιώνα, σοφοί παρατηρητές ανέτρεψαν την άποψη αυτή.

Πρώτος ο Θαλής ο Μιλήσιος κι έπειτα ο Αναξίμανδρος, ο Πυθαγόρας και ο Παρμενίδης υποστήριξαν ότι η Γη είναι στρογγυλή. Περίπου δυο αιώνες αργότερα, ο Αριστοτέλης επιβεβαίωσε και πειραματικά τις φιλοσοφικές θέσεις των προγενέστερων, όπως άλλωστε αργότερα και ο Αρχιμήδης.

Στο παραπάνω βίντεο ο Michael Stevens του Vsauce μας παρουσιάζει τη δική του ματιά για την επίπεδη Γη.

Μύθος της επίπεδης Γης

Η ψευδής πεποίθηση ότι ο μεσαιωνικός Χριστιανισμός πίστευε σε μια επίπεδη Γη αναφέρεται ως μύθος της επίπεδης Γης.

Το 1945, ο Σύλλογος Ιστορικών (Historical Association) της (Μεγάλης Βρετανίας), το είχε αναφέρει σε ένα φυλλάδιο σχετικά με κοινά σφάλματα στην ιστορία ως δεύτερο από 20.

Ο μύθος ότι οι άνθρωποι του Μεσαίωνα πίστευαν ότι η Γη ήταν επίπεδη εγγράφηκε στη λαϊκή φαντασία τον 19ο αιώνα, κυρίως χάρη στην δημοσίευση του έργου φαντασίας του Washington Irving “Η ζωή και τα ταξίδια του Χριστόφορου Κολόμβου”, το 1828.

Αν και η υπόθεση της επίπεδης Γης έχει από καιρό γενικά απορριφθεί, εξακολουθούν να υπάρχουν περιστασιακά σύγχρονοι υποστηρικτές της υπόθεσης.

Σήμερα, τα μέλη της Οργάνωσης “Επίπεδη Γη” είναι πεπεισμένα ότι αφού οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται την επιφάνεια της Γης ως επίπεδη, γιατί να μην είναι κιόλας;

Η οργάνωση πιστεύει ότι η Γη δεν είναι σφαίρα, όπως αποδεικνύουν τα επιστημονικά δεδομένα ή ακόμα οι φωτογραφίες από το διάστημα, αλλά πρόκειται για μια συνωμοσία που έχει κατασκευάσει η NASA και άλλες κυβερνητικές υπηρεσίες των ΗΠΑ.

Οι ίδιοι αγνοούν ηθελημένα τόσο τις ιδέες του αρχαίου Έλληνα μαθηματικού και αστρονόμου Αρίσταρχου του Σάμιου όσο και το έργο του Κοπέρνικου, οι οποίοι ήταν οι πρώτοι που μίλησαν για ηλιοκεντρικό σύστημα και σφαιρική Γη, ο ένας

στην αρχαιότητα και ο άλλος στους νεότερους χρόνους, πολύ πριν εμφανιστεί η αμερικανική υπηρεσία διαστήματος στον χάρτη.

Το ανησυχητικό είναι ότι η εν λόγω οργάνωση κερδίζει συνεχώς νέα μέλη. Από το 2009 μετρά 200 νέες εγγραφές κάθε χρόνο. Οι άνθρωποι που γίνονται μέλη της στην πλειοψηφία τους είναι Αμερικανοί και Βρετανοί.
Η σύγχρονη εκδοχή του Flat Earth Society χρονολογείται από τις αρχές του 1800, όταν ιδρύθηκε από τον Samuel Birley Rowbotham (Άγγλος εφευρέτης).

Οι απόψεις του Samuel Rowbotham βασίστηκαν σε μεγάλο βαθμό σε βιβλικά κείμενα. Το σύστημά του, που ονομάζεται Zetetic Astronomy, αναφέρει ότι η γη είναι ένας επίπεδος δίσκος με κέντρο τον Βόρειο Πόλο και οριοθετείται κατά μήκος της νότιας άκρης της από ένα τείχος πάγου ύψους 40 μέτρων, με τον ήλιο, το φεγγάρι, τους πλανήτες και τα άστρα μόνο μερικές εκατοντάδες χιλιόμετρα πάνω από την επιφάνεια της γης.

Μετά το θάνατο του Rowbotham το 1884, οι οπαδοί του Zetetic Astronomy ίδρυσαν την Παγκόσμια Εταιρεία Zetetic.

Και όμως, γυρίζει

Οι Πυθαγόρειοι φιλόσοφοι προχώρησαν ακόμα περισσότερο και υποστήριξαν ότι η Γη δεν είναι το κέντρο του κόσμου. Αντίθετα με τα όσα πίστευαν ως τότε, οι Πυθαγόρειοι αποδείξανε ότι η Γη περιστρέφεται γύρω από τον άξονά της και γύρω από τον Ήλιο. Ο Ηρακλείδης ο Ποντικός και κυρίως ο Αρίσταρχος ο Σάμιος (320 – 250 π.Χ.) είναι οι πρώτοι που συνέλαβαν τη μεγάλη αλήθεια. Όμως, ο Αριστοτέλης είχε αντίθετη άποψη κι αυτή επικράτησε. Ο Σταγειρίτης δίδασκε πως η Γη είναι μεν σφαιρική αλλά στέκει ακίνητη στη μέση του στερεώματος.

Στα μέσα του Β’ μ.Χ. αιώνα, ο Πτολεμαίος Κλαύδιος συστηματοποίησε τις ως τότε αντιλήψεις παρασιωπώντας τις θέσεις των Πυθαγόρειων φιλοσόφων. Γι’ αυτόν, η Γη είναι μια ακίνητη σφαίρα στο κέντρο του κόσμου κι όλα τα άλλα ουράνια σώματα περιστρέφονται γύρω της. Οι φανατικοί κληρικοί δέχτηκαν πως το σύστημα του Πτολεμαίου συμφωνούσε με τις γραφές και πολέμησαν λυσσαλέα κάθε αντίθετη άποψη. Για περίπου 1500 χρόνια, όποιος τολμούσε να αμφισβητήσει την ακινησία του πλανήτη μας, εθεωρείτο αιρετικός κι αντιμετώπιζε το ανάθεμα της Εκκλησίας.

Ο Νικόλαος Κοπέρνικος γεννήθηκε στην Πολωνία, στις 19 Φεβρουαρίου του 1473. Ξόδεψε τα πρώτα χρόνια της ζωής του σπουδάζοντας νομικά, αρχαία ελληνικά και αστρονομία, την οποία αγάπησε με πάθος. Έφτιαξε ένα μικρό παρατηρητήριο κι αφοσιώθηκε στη μελέτη του ουράνιου θόλου. Γρήγορα διαπίστωσε πως ο

Αρίσταρχος ο Σάμιος είχε δίκιο, που έλεγε πως το πλανητικό μας σύστημα είναι ηλιοκεντρικό. Και πως ήταν λάθος η ακόμα τότε επικρατούσα αντίληψη του Πτολεμαίου ότι η Γη είναι ακίνητη κι ότι ο Ήλιος κι οι πλανήτες περιστρέφονται γύρω της.

Ο Κοπέρνικος κάθισε κι έγραψε ένα ογκοδέστατο βιβλίο με τίτλο “Η περιστροφή των ουρανίων σωμάτων”. Σ’ αυτό, υποστήριζε ότι η Γη δεν είναι τίποτε άλλο από έναν πλανήτη, που περιστρέφεται γύρω από τον άξονά της και γύρω από τον Ήλιο. Και ότι όλοι οι πλανήτες έχουν αυτή τη διπλή περιστροφή.

Το βιβλίο κυκλοφόρησε στα 1515 στη Νυρεμβέργη και ξεσήκωσε θύελλα. Οι επιστήμονες αποφάνθηκαν πως πρόκειται για σκάνδαλο. Η Εκκλησία το έβγαλε αιρετικό, γιατί «έρχεται σε σύγκρουση με τις άγιες γραφές». Κανένας δεν ήθελε να πιστέψει πως η Γη μπορούσε να μην είναι το κέντρο του κόσμου.

Ο θόρυβος που συνεχιζόταν, ανάγκασε τον πάπα Παύλο Γ’ να ασχοληθεί με το θέμα. Ο πάπας μελέτησε το έργο του Κοπέρνικου και ανακοίνωσε πως η θεωρία του είναι λαθεμένη. Την καταδίκασε κι έβαλε το σύγγραμμα στη μαύρη λίστα των απαγορευμένων βιβλίων.

Ο Κοπέρνικος πέθανε το 1543 βυθισμένος στην περιφρόνηση. Σήμερα, θεωρείται ο θεμελιωτής της νεότερης αστρονομίας.

Ακριβώς 121 χρόνια μετά τον θάνατο του Κοπέρνικου, γεννήθηκε ο Γαλιλαίος Γαλιλέι (1564). Σπούδασε μαθηματικά, φυσική και αστρονομία. Στα 19 του, παρατηρώντας μέσα στον καθεδρικό ναό της Πίζας μια λάμπα που πηγαινοερχόταν, καθώς την κινούσε ο αέρας, ανακάλυψε τους νόμους της ισόχρονης κίνησης του εκκρεμούς. Στη συνέχεια, εφηύρε την υδροστατική ζυγαριά, ανακάλυψε τους νόμους της βαρύτητας, έθεσε τις βάσεις της σύγχρονης δυναμικής και, στα 1609, σε ηλικία 45 χρόνων, κατασκεύασε στη Βενετία το πρώτο αστρονομικό τηλεσκόπιο, με το οποίο έκανε παρατηρήσεις στο φεγγάρι. Ήθελε να διαπιστώσει, αν ο Κοπέρνικος είχε δίκιο με τα όσα έλεγε για την κίνηση των πλανητών.
Λίγα χρόνια αργότερα, είχε κι αυτός καταλήξει στο συμπέρασμα πως δεν είναι ο Ήλιος που γυρίζει γύρω από τη Γη, αλλά η Γη που περιστρέφεται γύρω από τον Ήλιο, όπως και όλοι οι πλανήτες του ηλιακού μας συστήματος. Ανακοίνωσε περιχαρής την ανακάλυψή του, για να διαπιστώσει πως η έρευνα και η επιστήμη δεν είχαν καμιά τύχη στην εποχή του.

Η ανακοίνωσή του θεωρήθηκε φοβερή βλαστήμια κατά του θεού. Τον είπαν αιρετικό. Ο Γαλιλαίος επέμενε στην άποψή του με αποτέλεσμα στις 22 Ιουνίου του

1633, να τον συλλάβει η Ιερή Εξέταση και να τον φυλακίσει. Συνέχισε να επιμένει πως η Γη γυρίζει και πως αυτό είναι ανεξάρτητο από τη θρησκεία. Από τα μέσα Ιανουαρίου του 1634 κι ενώ πατούσε πια τα εβδομήντα του, οι δεσμοφύλακες άρχισαν να τον υποβάλλουν σε φριχτά βασανιστήρια, μήπως και τον συνετίσουν. Άντεξε τρεις βδομάδες.

Στις 10 Φεβρουαρίου του 1634, γονατιστός μπροστά στους ιεροεξεταστές, απαρνήθηκε τη θεωρία του ως λαθεμένη και αιρετική. Λέγεται πως, την ίδια στιγμή, μουρμούρισε:
«Και όμως, γυρίζει». Έζησε άλλα οκτώ χρόνια. Πέθανε το 1642, περιορισμένος και κάτω από την αυστηρή παρακολούθηση της Ιερής Εξέτασης. Ακριβώς 350 χρόνια μετά το θάνατό του, ο πάπας Παύλος ζήτησε δημόσια συγνώμη για τις διώξεις που υπέστη ο Γαλιλαίος, αναγνωρίζοντας πως η Ιερή Εξέταση είχε κάνει λάθος.

Λάθη, όμως, είχε κάνει και ο Γαλιλαίος. Τον ίδιο με αυτόν καιρό, ο Ιωάννης Κέπλερ διατύπωνε τους τρεις θεμελιώδεις νόμους του και εξηγούσε ότι η Γη ακολουθεί ελλειπτική τροχιά γύρω από τον Ήλιο. Και λίγα χρόνια αργότερα, ο Ισαάκ Νεύτον (1642 – 1727) διατύπωνε τον νόμο της παγκόσμιας έλξης.

Πηγή: onlycy.com